

Sygn. akt VI U 13/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18/03/2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: stażysta Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 22 listopada 2012 r. znak (...), z dnia 18 grudnia 2012 roku znak (...)

orzeka:

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w ten sposób, iż przyznaje odwołującej M. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2012 r. do 21 września 2012 r. i od 12 listopada 2012 r. do 23 listopada 2012 r.

Sygn. akt VI U 13/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 listopada 2012 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił M. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy podał, że ubezpieczona wykorzystwała do dnia 11 czerwca 2012 roku 182 dni okresu zasiłkowego wynikającego z ustawy. Zaś jej niezdolność do pracy z dnia 11 września 2012 roku była spowodowana tą samą chorobą i nastąpiła po przerwie nie przekraczającej 60 dni od ustania poprzedniej niezdolności, w związku, z czym podlega zaliczeniu do jednego okresu składkowego. Mając to na względzie organ rentowy odmówił prawa do zasiłku w związku z przekroczeniem przez ubezpieczoną limitu 182 dni okresu zasiłkowego.

(decyzja z dnia 22 listopada 2012 roku – k. 1 – 1 verte akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji M. C. wniosła dnia 14 grudnia 2012 roku odwołanie, w którym zauważyła, że w okresie od dnia 01 września 2011 roku do dnia 31 lipca 2012 roku, kiedy to wykorzystwała pełen okres zasiłkowy, przebywała ona pod opieką hematologa, zaś zwolnienie lekarskie na okres od 11 września 2012 roku otrzymała od lekarza specjalisty chorób wewnętrznych. Odwołująca się podniosła, że jej kolejne zwolnienie było spowodowane inną chorobą, niż dotychczas – rwą kulszową, co oznacza, że okres od dnia 11 września 2012 roku nie powinien zaliczać się do poprzedniego okresu zasiłkowego. Dodatkowo odwołująca się wskazała na brak kodu literowego „A” na kolejnych zwolnieniach lekarskich,

co świadczy o braku związku między nimi. W związku z powyższym odwołująca się wniosła o przyznanie jej prawa do zasiłku w okresie od 11 września 2012 roku.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska powtórzył on motywy wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 - 3)

Decyzją z dnia 18 grudnia 2012 roku, znak sprawy: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił M. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczona wyczerpała już 182 – dniowy okres zasiłkowy.

(decyzja z dnia 18 grudnia 2012 roku – k. 1 akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy VI U 32/13)

Od powyższej decyzji M. C. wniosła dnia 17 stycznia 2013 roku odwołanie, w którym wskazała, że w rzeczywistości organ rentowy nie powinien zaliczać do poprzedniego okresu zasiłkowego jej nowego zwolnienia lekarskiego, gdyż niezdolność do pracy została spowodowana inną jednostką chorobową – rwą kulszową, – która nie miała nic wspólnego z wcześniej leczonym schorzeniem. Wobec tego odwołująca się wniosła o zmianę decyzji i przyznanie jej prawa do zasiłku za sporny okres. Sprawa została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą VI U 32/13.

(odwołanie – k. 1 akt sprawy VI U 32/13)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powtarzając swe argumenty z uzasadnienia skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 3 akt sprawy VI U 32/13)

Zarządzeniem wydanym na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o sygnaturze VI U 32/13 z przedmiotową sprawą o sygnaturze VI U 13/13, by prowadzić jej wspólnie pod sygnaturą VI U 13/13.

(zarządzenie – k. 12 akt sprawy VI U 32/13)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołującej się M. C. lekarz specjalista chorób wewnętrznych wystawił dnia 12 września 2012 roku zwolnienie lekarskie na okres od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku. Na druku ZUS ZLA nie określił on jednak numeru statystycznego choroby. Z kolei dnia 12 listopada 2012 roku lekarz internista wystawił odwołującej się kolejne zwolnienie na okres od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku. Również i na tym zwolnieniu nie było oznaczonego numeru statystycznego choroby. Organ rentowy ustalił, iż numery statystyczne chorób powinny być oznaczone odpowiednio: dla zwolnienia na okres od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku – nr M54, zaś dla zwolnienia za okres od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku – nr choroby M47.

(dowód: zwolnienie lekarskie z dnia 12 września 2012 roku – k. 4 akt organu rentowego, zwolnienie lekarskie z dnia 12 listopada 2012 roku – k. 5 akt organu rentowego dołączonych do akt VI U 32/13, zestawienie schorzeń – k. 42)

Odwołująca się, zgodnie z zestawieniem schorzeń, przedstawiła przed organem rentowym zwolnienia lekarskie związane z chorobami o różnych numerach statystycznych. I tak odwołująca się była niezdolna do pracy w okresach:

- od 07 marca 2011 roku do 04 maja 2011 roku – nr choroby D46;
- od 09 maja 2011 roku do 07 czerwca 2011 roku – nr choroby D46;
- od 01 września 2011 roku do 30 września 2011 roku – nr choroby D75;
- od 01 października 2011 roku do 17 października 2011 roku – nr choroby M70;
- od 02 listopada 2011 roku do 01 grudnia 2011 roku – nr choroby D45;
- od 01 grudnia 2011 roku do 03 stycznia 2012 roku – nr choroby S69;
- od 03 lutego 2012 roku do 07 marca 2012 roku – nr choroby D69;
- od 08 marca 2012 roku do 06 kwietnia 2012 roku – nr choroby D45;
- od 05 lipca 2012 roku do 31 lipca 2012 roku – nr choroby D45;
- od 01 sierpnia 2012 roku do 10 sierpnia 2012 roku – nr choroby M47;
- od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku – nr choroby M54;
- od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku – nr choroby M47.

(dowód: zestawienie schorzeń z dnia 30 października 2013 roku – k. 42)

Pismem z dnia 12 listopada 2012 roku Wydział Zasiłków ZUS zwrócił się do Głównego Lekarza Orzecznika ZUS z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii wliczenia do jednego okresu zasiłkowego okresów niezdolności do pracy oznaczonych następującymi numerami statystycznymi chorób: D75, M70, D45, D69, M47 i M54. W odpowiedzi Główny Lekarz Orzecznik ZUS wskazał, że nr D75, D45 oraz D69 należą do jednej klinicznie grupy schorzeń i mogą one współistnieć, z kolei nr M47 i M54 oznaczają choroby współistniejące ze sobą, zaś choroba o numerze M70 jest niezależną od pozostałych jednostką chorobową.

(dowód: pismo z dnia 12 listopada 2012 roku – k. 8 akt organu rentowego)

W toku postępowania Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie dnia 16 kwietnia 2013 roku dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu chorób wewnętrznych celem ustalenia, czy w okresach od 01 września 2011 roku do 31 lipca 2012 roku i od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku i od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku odwołująca się była niezdolna do pracy z powodu tych samych schorzeń. Zgodnie z wytycznymi Sądu biegły internista sporządził opinię, z której wynika, że w okresie od 01 września 2011 roku do 31 lipca 2012 roku odwołująca się była niezdolna do pracy z powodu innych schorzeń niż w okresie od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku oraz od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku. Dodatkowo biegły wskazał, że w okresie od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku oraz od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku odwołująca się była niezdolna do pracy z powodu tej samej choroby.

(dowód: opinia biegłego – k. 44)

Sąd zważył, co następuje:

W skarżonych decyzjach organ rentowy odmówił odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy, uzasadniając to faktem wyczerpania przez nią okresu zasiłkowego, co odwołująca się z kolei kwestionowała powołując się na brak tożsamości przyczyn uzasadniających jej kolejne okresy niezdolności do pracy.

Organ rentowy uzasadniając swe decyzje wskazał na regulację zawartą w art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2014 roku, poz. 159). Zgodnie z art. 8 owej ustawy o świadczeniach zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni. Jednocześnie art. 9 wskazanej ustawy zawiera zasady odnośnie sposobu zaliczania poszczególnych okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Zgodnie z nim do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a także okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, iż okres zasiłkowy wynoszący 182 dni został przez odwołującą się wyczerpany z dniem 11 czerwca 2012 roku. Jednocześnie niezdolność do pracy, podczas której odwołująca się wyczerpała swój okres zasiłkowy ustała dopiero z dniem 10 sierpnia 2012 roku. Oznacza to, iż w przypadku, gdyby niezdolność w okresie od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku powstała w wyniku tej samej choroby, co wcześniejsza niezdolność, wówczas należałoby odmówić odwołującej się prawa do zasiłku, ze względu na sumowanie się owych okresów niezdolności, gdyż przerwa między nimi nie przekroczyła 60 dni (pomiędzy dniem 10 sierpnia 2012 roku, a dniem 11 września 2012 roku). Ustalenie tożsamość chorób przy obu okresach niezdolności skutkowałoby również uznaniem, iż odwołującej się nie przysługuje prawo do zasiłku za okres od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku, gdyż niezdolność do pracy w tym okresie, była spowodowana przyczyną chorobową analogiczną jak w okresie od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku. Wobec tego dalej pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności nie upłynąłby okres wymaganej 60 – dniowej przerwy.

Jednak z ustaleń poczynionych w toku niniejszego postępowania wynika, że niezdolność do pracy z okresu od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku nie była spowodowana tą samą chorobą, co niezdolność do pracy, dla której okres zasiłkowy zakończył się dnia 11 czerwca 2012 roku. Wynika to z opinii biegłego, której Sąd nie ma podstaw kwestionować, jako że biegły dysponuje wiedzą specjalistyczną. Warto również wskazać, iż opinia ta nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron. Biegły wskazał, że również niezdolność do pracy w okresie od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku była spowodowana inną jednostką chorobową, niż choroba, w związku, z którą odwołująca się wyczerpała limit 182 dni zasiłku.

Mając na uwadze przedstawione rozważania Sąd stwierdził, iż nie zostały spełnione, wbrew twierdzeniom organu rentowego, przesłanki wskazane w art. 8 i 9 ustawy o świadczeniach, które uzasadniałyby odmowę przyznania prawa do zasiłku odwołującej się w okresach wskazanych w obu skarżonych decyzjach – tj. w okresie od dnia 11 września 2012 roku do dnia 21 września 2012 roku oraz w okresie do dnia 12 listopada 2012 roku do dnia 23 listopada 2012 roku. Powyższe oznacza, iż organ rentowy powinien przyznać odwołującej się prawo do zasiłku w wyżej wymienionych okresach, a co za tym idzie skarżone decyzje organu rentowego z dnia 22 listopada 2012 roku oraz z dnia 18 grudnia 2012 roku powinny zostać zmienione.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżone decyzje organu rentowego w ten sposób, iż przyznał odwołującej się M. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2012 roku do 21 września 2012 roku i od 12 listopada 2012 roku do 23 listopada 2012 roku.